

Національна Поліція України
ГУНП в Харківській області

Куп'янський РВП ГУНП в Харківській області
вул. Харківська, 14, м. Куп'янськ Харківська область, 63701.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Харків

«23 » листопада 2022 року

Т.в.о. начальника Відділення № 2 СВ Куп'янського РВП ГУНП в Харківській області підполковник поліції Яценко Марія Леонідівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022221100001278 від 11.11.2022 за ознаками кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до вимог ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Хвалька Андрія Олександровича
30.03.1992 року народження, уродженця Донецької області, м. Макіївка, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Донецька область, м. Макіївка, пров. Центральний, буд. 14, в силу ст. 89 КК України раніше не судимого,

про те, що він підозрюється в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Органом досудового розслідування встановлено наступне:

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, в тому числі і російська федерація.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і

недоторканиою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурковане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Донецької області, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьк Донецької області колаборантами видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики» (далі «ДНР»), яким публічно закликано місцеве населення підготуватись до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. З цією метою, протягом квітня-травня 2014 року в окремих районах, містах, селищах і селах Донецької області колаборантами організовано та проведено низку мітингів з метою привернення

уваги та схилення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Після цього, представниками самопроголошеної «ДНР», які підконтрольні окупаційній адміністрації російської федерації, з числа місцевого населення області сформовано політично-управлінські, так звані «органи державної влади ДНР» та силові структури.

Водночас вторгнення та утримання території Донецької області відбувалось за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних не передбачених законом збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією.

Учасниками силового блоку «ДНР» підтримка збройної агресії російської федерації проти України здійснюється зокрема шляхом створення та забезпечення діяльності не передбачених законом збройних формувань та участі у їх діяльності.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилася під контролем представників окупаційної адміністрації російської федерації в особі представників «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постанови Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Так, в невстановлений період часу, однак не пізніше лютого 2017 року, громадянин України Хвалько Андрій Олександрович, перебуваючи за місцем свого мешкання, розділяючи погляди представників так званої «ДНР», діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, усвідомлюючи, що російська федерація веде неоголошенну агресивну війну проти України, всіляко забезпечує та підтримує так звану «ДНР», вступив до лав не передбаченого законами України збройного формування – не встановленого під час досудового розслідування збройного формування так званої «ДНР» до складу якого здебільшого входять українські найманці, які воювали за інтереси РФ на Донбасі.

Вступаючи до складу не передбаченого законами України воєнізованого формування, яке діє в складі так званої самопроголошеної «ДНР», Хвалько

А.О. був достовірно обізнаним, що вона відноситься до збройних формувань, а саме є воєнізованою групою, яка незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю, а також має організаційну структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість та дисципліну. Крім того незаконне збройне формування має воєнізований характер завдань та методів їх здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки, з метою збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, а також ставить перед собою специфічні завдання (утримання тимчасово окупованої території Донецької області), встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання так званих «блокпостів»).

Крім того, Хвалько А.О. усвідомлював, що незаконне збройне формування, в якому він приймав участь, не є збройним або воєнізованим формуванням, передбаченим законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування воєнізованих та збройних формувань України.

У складі не передбаченого законом збройного формування, яке діє в складі так званої самопроголошеної «ДНР», місцем дислокації якої в ході досудового розслідування не встановлено, Хвалько А.О. призначено на військову посаду, де він отримав формений одяг, вогнепальну зброю та бойові припаси.

Таким чином, Хвалько Андрій Олександрович обґрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Т.в.о. начальника Відділення №2
СВКуп'янського РВП
ГУНП в Харківській області
підполковник поліції

Марія Леонідівна Яценко

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор групи прокурорів –
начальник Великобурлуцького відділу
Куп'янської окружної прокуратури
Харківської області

Олександр Сергійович Шабалдас

«23» 2022 рік

Згідно ст. 42 КПК України підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх пояснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним донитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час дониту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності контрів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на пегайнє повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому суді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а у разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Пояснення Хвалька А.О., щодо суті підозри та прав підозрюваного:

Підозрюваний

Хвалько А.О.

(підпись)

«____» год. «____» хвилин
____.____.20____

Захисник

(прізвище, ініціали)

(підпись)

Письмове повідомлення про підозру вручив: